

et nogle gange at forbyde offentliggørelse af opinionsmålinger umiddelbart før valget.

B. Karen Siune: Valgkampene og vælgerne samt:

6. *Karen Siune: Bestemmer TV valgresultatet? og*

7. *Karen Siune: Mass-Media and Their Agenda-Setting Function*

På grundlag af et stort, databehandlet interviewmateriale om valgkampene 1987 og 1988 uddyber forfatteren ideerne fra doktorafhandlingen. Får partierne en nogenlunde lige stor omtale i pressen? Er det partierne eller pressen, der fastslår, hvad der er valgkampens vigtigste tema? Kan pressens temaer siges at have indflydelse på vælgeres stemmer på valgdagen? Hovedresultat af undersøgelsen synes at være, at mængden af omtale i medierne ikke nødvendigvis bestemmer partiernes frem- eller tilbagegang. Mediernes fastsættelse af »dagsordenen« i valgkampen har indflydelse på vælgerne og dermed indirekte på valgresultatet. Men mediernes indvirkning er meget kortvarig. Læserne kan her som andre steder i bogen være bekymret for, om det skrøbelige, databehandlede interviewmateriale kan bære de nogen steder meget bastante konklusioner.

8. *Vi og vore politikere, 1992.*

9. *Kan vi stole på politikerne, 1992.*

De to bøger er resultatet af det af Rockwoolfonden finansierede projekt om forholdet mellem befolkningen og politikere (politikerelede). Som baggrund er indsamlet et omfattende statistisk materiale samt optaget interviews med et stort antal politikere, journalister og vælgere.

Mest tungtvejende m.h. til emnet politisk kommunikation er Jørgen Wästerståls analyse af mediernes og særlig tv's rolle i befolkningens opfattelse af politikere. Det fastslås - bl.a. ved at se nærmere på tv's omtale af finanslovs-forhandlingerne 1987, at medierne ved at satse på konflikt og på person-centreret stof bidrager til at forvrænge billedet af folkestyrets daglige form for arbejde og lægge tåge over det faktiske sagsindhold i lovgivningsarbejdet. Det saglige indblik er blevet dårligere i de sidste 20 år, selv om pressens stofmængde om politik er blevet femdoblet i samme perio-

de. Årsagen til dette søges i den nye form for opsøgende journalistik, som opstod i USA i 1960'erne og slog igennem i dansk journalistuddannelse løbet af firserne

Indtrykket af pressens tendens til forvrængning modificeres til en vis grad i Hans Jørgen Niensens samtaler med politikere (s 203-70). De fortæller her om deres forholdsvis afklarede forhold til journalisterne på Christiansborg og den gensidige brug, de kan gøre af hinanden til formidling af politisk stof.

10. *Journalistens fortolkning af Gallups politiske index, 1988.*

En påvisning af de usikkerhedsfaktorer, der ligger i opinionsmålinger og nogle midler til at vurdere tallene så objektivt som muligt.

11. *Folketingsreferatet lever, men sikke et liv, 1983.*

En analyse af den praktiske side af nyhedsformidlingen fra Christiansborg på basis af et konkret kriseforløb. Det vises, hvordan time-nyhederne i radioen til en vis grad i løbet af dagen styrer journalisternes arbejde med at opsøge »originale« nyheder fra bl.a. Folketingets udvalg. Den trykte dagspresse er ofte henvist til blot kommenterende artikler, fordi Radioavisen og senere TV-aviserne har affyret de egentlige »nyheder« dagen før.

12. *Myndighederne, politikerne, pressen og den moderne pressionsgruppe, 1984.*

Et eksempel på de forskellige pressionsgruppers indvirken på en konkret sag, fabrikken Cheminovas forening af området omkring bygningerne.

13. *De nordiske mediesystemer foran hamskifte, 1986.*

Oversigt over udviklingen siden 1970 med tilpasning til de nye æterbårne medier og udviklingen af den nye, opsøgende journalistik i forhold til politikere.

14. *Pressens skødesynder, Otte træk bag medieforvridninger af samfundsdebatten, 1988.*

De otte »skødesynder« er: sensationstrang, foruddiskontering af nyheder, lokalbinding til lokalt område, personcentrering, overdramatisering, konfliktbetoning, konkretisering samt forenkling og visualisering. Niels Thomsen mener ikke, »skødesynderne« kan bortelimi-